

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 60.142 van 12 juni 1996

A. 61.679/VI-12.236

In zake : **COLLET** Yves,
rue Paul Verbist 14
5000 Namen,

tegen :

**de Nationale Maatschappij der
Belgische Spoorwegen (NMBS),**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe GERARD,
advocaat bij het Hof van Cassatie,
Louizalaan 523
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 4 januari 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Yves COLLET de nietigverklaring vordert van de beslissing van het directiecomité van de NMBS van 7 november 1994, waarbij hij bij wijze van tuchtstraf afgezet wordt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 1995, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure, ingediend door verzoeker;

Gelet op de beschikking van 29 april 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 mei 1996;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. A. BODSON, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. Ph. GERARD, advocaat bij het Hof van Cassatie, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, treinbestuurder bij de NMBS, op 22 december 1989 tijdens de uitoefening van zijn ambt een aanranding van de eerbaarheid pleegt op de persoon van een minderjarige jonger dan 16 jaar; dat het parket van de procureur des Konings te Namen dat feit geseponneerd heeft, terwijl het in tuchtrechtelijk opzicht aanleiding heeft gegeven tot een schorsing uit zijn ambt voor een periode van een jaar;

Overwegende dat verzoeker als gevolg van een klacht wegens aanranding van de eerbaarheid en verkrachting op de persoon van minderjarigen jonger dan 16 jaar, die op 20 januari 1993 tegen hem is ingediend, van 10 februari tot 25 maart 1993 in de gevangenis te Lantin is gevangengehouden; dat hij de volgende dag zijn werk bij de NMBS heeft hervat, eerst als werkmans, vervolgens als bestuurder van goederentreinen en ten slotte als bestuurder van reizigerstreinen; dat de correctionele rechtbank te Namen op 20 januari 1994 de aan verzoeker ten laste gelegde feiten bewezen verklaard heeft, hem veroordeeld heeft tot een gevangenisstraf van drie jaar, met verbod om gedurende vijf jaar de rechten opgesomd in de nrs. 1, 3, 4 en 5 van artikel 31 van het Strafwetboek uit te oefenen, en uitstel van de tenuitvoerlegging van die straffen gedurende vijf jaar heeft uitgesproken, voor zover verzoeker bepaalde voorwaarden nakomt;

Overwegende dat verzoekers hiërarchische meerdere op 21 maart 1994 voorgesteld heeft hem bij wijze van tuchtstraf af te zetten, en wel om de volgende redenen :

- " - Gerechtelijke veroordeling tot een gevangenisstraf met voorwaardelijk uitstel voor 5 jaar, wegens - feiten die de eer aantasten, gepleegd in de loop van 1992.
- Verbod om gedurende 5 jaar de rechten genoemd in artikel 31, 1°, 3°, 4° en 5°, van het Strafwetboek uit te oefenen, met voorwaardelijk uitstel voor 5 jaar";

dat dit voorstel op 29 maart 1994 ter kennis is gebracht aan verzoeker, die zich niet gerechtvaardigd heeft, doch gevraagd heeft om bijgestaan door een verdediger, die hij achteraf heeft gekozen, gehoord te worden door de kamer van beroep; dat dit voorstel gehandhaafd is door de hiërarchische meerdere van het personeelslid dat het voorstel heeft gedaan; dat verzoeker, bijgestaan door zijn verdedigers, op 26 oktober 1994 verschenen is vóór

de kamer van beroep, die het volgende advies heeft verstrekt :

" Aangezien de bovenvermelde feiten bewezen zijn (definitief vonnis);

Aangezien het onmiskenbaar een situatie betreft waarbij de eer wordt aangetast;

Aangezien de voorgestelde straf regelmatig is, gelet op de paragrafen 53 en 94 van het tuchtreglement;

Om die redenen

Sluit de kamer van beroep zich aan bij het voorstel van de maatschappij (eenparigheid) en stelt ze voor betrokkene af te zetten";

Overwegende dat het directiecomité op 7 november 1994 bij de bestreden handeling verzoeker bij wijze van straf afgezet heeft om de motieven die de kamer van beroep in aanmerking had genomen; dat de handeling hem ter kennis is gebracht bij een op 8 november 1994 ter post aangetekende brief;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan "gebrek in de motieven";

Overwegende dat hij in een eerste onderdeel de verwerende partij verwijt een gebrek aan continuïteit aan de dag te hebben gelegd in haar tuchtrechtelijke rechtspraak; dat hij uiteenzet "dat met betrekking tot de tenlastelegging C, te weten die met betrekking tot de eerste feiten die verzoeker op 22 december 1989 heeft gepleegd, hij gedurende een jaar uit zijn ambt geschorst is, dat die feiten beslist als ernstiger moeten worden beschouwd daar ze gepleegd zijn tijdens de uitoefening van zijn ambt en dat de NMBS thans de zwaarste straf kiest wegens feiten gepleegd in het kader van zijn privé-leven; dat hij eraan toevoegt dat niet onmiddellijk een tuchtmaatregel genomen is; dat er zich slechts een tijdelijke herschikking van zijn functie heeft

voorgedaan en dat sedert maart 1993 opnieuw een "vertrouwensrelatie" is ontstaan tussen de partijen; dat hij van oordeel is dat de afzetting bijgevolg volledig los staat van zijn beroepsleven en aan geen enkele logica meer beantwoordt;

Overwegende dat hij in het tweede onderdeel het feit laakt dat de opgelegde straf inadequaar is; dat hij erop wijst dat in het verslag bestemd voor de kamer van beroep verwezen wordt naar zijn zware veroordeling, terwijl het vonnis van de correctionele rechtbank een van vertrouwen getuigend vonnis is, omdat niet alleen de gevangenisstraf met probatoir uitstel gepaard gaat, doch ook de vervallenverklaring van de rechten omschreven in artikel 31 van het Strafwetboek, zulks opdat hij zijn betrekking kan behouden; dat hij eraan toevoegt dat hij zijn ouderlijke rechten heeft behouden; dat hij opmerkt dat de NMBS eveneens voor die oplossing had gekozen (heropneming in zijn werkpost), terwijl ze er thans afstand van neemt en met deze enkele beslissing de positieve gevolgen van de gerechtelijke beslissingen te niet doet; dat de bestreden handeling voor hem aldus een vreselijke psychologische beproeving is en hem de inkomsten ontzegt die nodig zijn om diverse behandelingen te volgen;

Overwegende dat het derde onderdeel gebaseerd is op de ontstentenis van motivering; dat verzoeker beklemtoont dat als enig motief wordt aangevoerd dat "het onmiskenbaar een situatie betreft waarbij de eer wordt aangetast", dat van dat begrip geen enkele omschrijving wordt gegeven, dat bijna drie jaar zijn verlopen sedert de eerste aantasting van de eer, welke reeds is bestraft, en dat bovendien bijna acht maanden verlopen zijn tussen de veroordeling en de sanctie, zonder dat zulks de NMBS belet hem in te zetten

als bestuurder van goederentreinen, en vervolgens van reizigerstreinen;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat de bestreden beslissing alleen de in 1992 gepleegde feiten betreft, zoals blijkt uit de maatregel zelf; dat de afzetting dus niet de feiten uit 1989 bestraft, die voordien reeds tuchtrechtelijk waren bestraft; dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de herhaling van de aanrandingen van de eerbaarheid, met het aantal ervan en met de omstandigheid dat één van die feiten ernstiger is, daar het om verkrachting gaat; dat, voor zulke feiten, in dat verband de omstandigheid dat ze buiten de uitoefening van het ambt zijn gepleegd niet van dien aard is dat verzoekers tuchtrechtelijke verantwoordelijkheid erdoor afneemt; dat de NMBS hem niet onmiddellijk heeft gestraft op grond van het tuchtrechtelijk statuut zelf, dat bepaalt dat wanneer een tuchtvordering gebaseerd is op feiten waarvoor een strafprocedure aan de gang is, de tuchtprocedure geschorst wordt, tenzij de belangen van de maatschappij er zich tegen verzetten dat het personeelslid zijn betrekking blijft uitoefenen; dat dit bepaaldelijk de herschikking van verzoekers functie heeft verantwoord; dat voorts aan verzoeker voorts vanaf het begin reeds ter kennis is gebracht dat hij zijn werk mocht hervatten, onverminderd beslissingen die zouden worden genomen na ontvangst van de processtukken; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat in tegenstelling tot wat verzoeker beweert de bestreden handeling niet inadequaat is, omdat ze een eind maakt aan een houding van "vertrouwen" die zowel door de gerechtelijke instanties als door de verwerende partij zelf is aangenomen; dat voorwaardelijk uitstel de tenuitvoerlegging van een straf immers slechts opschort

en dat ofschoon de rechter het uitstel heeft uitgesproken, hij gewezen heeft op de buitengewone ernst van de feiten, op de herhaling ervan en op de jeugdige leeftijd van de slachtoffers; dat de tuchtinstanties gebonden zijn door de beslissing van de strafrechter wat de vaststelling van de feiten betreft, doch niet door de overige elementen, zodat zelfs indien de rechter uitstel heeft gekoppeld aan de vervallenverklaring van de burgerlijke rechten, met het enkele doel verzoeker in de gelegenheid te stellen zijn werk te behouden, zulks de verwerende partij geenszins ertoe verplichtte de rechter daarin te volgen; dat wil de Raad van State een schending van het evenredigheidsbeginsel kunnen bestraffen, deze schending kennelijk moet zijn, d.w.z. van die aard dat geen enkele instantie redelijkerwijs zulk een zware straf zou hebben opgelegd; dat zulks, gelet op de omstandigheden, in dezen niet het geval is; dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwijst naar de strafrechtelijke veroordeling en naar de feiten die ertoe geleid hebben, dat ze vaststelt dat deze bewezen zijn, dat "het onmiskenbaar een situatie betreft waarbij de eer wordt aangetast" en "de voorgestelde straf regelmatig is, gelet op de paragrafen 53 en 94 van het tuchtreglement (ARPS 550)"; dat verzoeker niet kan betogen dat hij niet op de hoogte is van het vonnis van de correctionele rechtbank en van de hem ten laste gelegde feiten; dat artikel 94, derde lid, van het tuchtreglement overigens bepaalt :

" Gerechtelijke veroordelingen uitgesproken uit hoofde van feiten die de eer aantasten, kunnen aanleiding geven tot het toepassen van een der bij onderhavig reglement vastgestelde tuchtstraffen. Wordt bij een dergelijke veroordeling meer dan zes maanden gevangenisstraf opgelegd, dan wordt er een voorstel tot afzetting ingediend";

